

[Skatteministeren]

et løntilskud og vel at mærke et tilskud, som især tilgodeser de brancher, der har et meget stort antal beskæftigede, bl.a. serviceerhvervene.

Endelig har både Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne fat i reparation og vedligeholdelse af privates faste ejendomme.

I Centrum-Demokraternes beslutningsforslag foreslås der et fradrag for faktiske udgifter på indtil 15.000 kr. pr. år, mens Kristeligt Folkeparti i stedet taler om en momsrefusion på arbejde for indtil 20.000 kr. pr. bolig pr. år. CD's forslag siger på både ejer- og lejerboliger, og begge forslag forudsætter, at arbejdet udføres af momsregistrerede håndværkere. Regeringen finder selve ideen sympatisk. Der er imidlertid betydelige praktiske problemer ved begge forslagene i den form, de har nu:

For det første har det alle dage været meget vanskeligt for både borgerne og skattemyndighederne at skelne imellem, hvad der er vedligeholdelse, og hvad der er forbedring. Det var det, der førte til indførelsen af standardfradraget i sin tid. Det fjernede et utrolig stort antal små, men administrativt meget tunge sager fra skattevæsenet, og det ville være stik imod regeringens almindelige forenklingsbestrebelse at komme tilbage til de meget komplicerede regler, som man stort set forlod allerede i 1963.

For det andet giver forslagene store praktiske problemer inden for udlejningssektoren. I meget store dele af det private udlejningsbyggeri er det udlejeren, der har vedligeholdelsesforpligtelsen og dermed fradragsretten for vedligeholdelsesudgifterne. Det er vel ikke hensigten, at der skal være dobbelt fradrag for de samme udgifter for både lejere og udlejere, men det vil kræve et stort administrativt apparat at sikre, at det ikke forekommer.

Men jeg vil gerne gentage, at regeringen selvfølgelig er åben over for i den kommende tid at drøfte alle de tanker, der er rejst. Det, regeringen i den forbindelse vil lægge meget vægt på, er, at de regler, der overvejes, også er båret af overkommelige administrative bestemmelser.

Lad mig til sidst sige, at man umiddelbart skulle tro, at Folketingets partier står så tæt på hinanden i den sag, vi har til behandling her i dag, at der er alle muligheder for at nå et godt samlet resultat. På regeringens vegne indbyder jeg alle Folketingets partier til at tage del i de forhandlinger, som jeg håber at vi vil kunne af-

slutte med en ordning, som alle vil kunne være tilfredse med. Regeringen har viljen til det, og ud fra de udtalelser, der er fremkommet fra alle sider i valgkampen, må jeg tage det for givet, at alle Folketingets partier har en tilsvarende vilje til at nå et fornuftigt resultat.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er et enkelt afsnit i ministerens tale, som kalder mig herop. Under gennemgangen af Kristeligt Folkepartis forslag hørte jeg ministeren, som om Kristeligt Folkeparti ville afskaffe investeringsfondsordningen. Det var ikke tanken. Vi har under punkt 10 skrevet, at de penge, som staten får ind ved at afvikle varelageredsskrivningen, er de penge, som bruges i en konjunkturudligning. Vi vil ikke fjerne investeringsfondsordningen, så det er en lidt anden tankegang.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg føler ligesom hr. Kofod-Svendsen anledning til omgående at rette et par misforståelser. Når skatteministeren om varelagerafskrivningerne siger, at vi gør reglerne mere udviklede, vil jeg gerne protestere. Vi fjerner afskrivningen på banderoler, og det ved ministeren også godt ikke er at gøre det mere udviklet. Hvis det havde været ministeren, der havde fremsat forslaget, er jeg sikker på, at det var blevet fremsat som et forenklingsforslag. Jeg kan se, at ministeren nikker. Det er da heller ikke at gøre det mere udviklet at sikre, at igangværende arbejder medtages.

Vil ministeren ikke godt bekræfte, at et hvilket som helst revisionsfirma, der venter med at skrive regningen til den 2. januar, på den måde er med til at skubbe indtægten et indkomstår? Sådan er reglerne jo, og det ville være helt lovligt at gøre det. Men det er da ikke rimeligt, når alle andre brancher naturligvis skal medtage igangværende arbejder. Ethvert revisionsfirma har jo et udmærket debiteringsboghoderi, så det er rimelig simpelt at gå ind og se, hvad det drejer sig om, og hvornår arbejdet er udført. Derfor bør indtægten naturligvis ligge i det år, hvori arbejdet er udført, i hvert fald efter samme regler, som gælder for alle andre områder: at man beregner kostprisen, altså den løn, man